

Godnattsanger

Speiderbønnen

Hans Møller Gassmann, tekst og melodi

Kjære far i høye himmel
hør mitt hjertes stille bønn:
Hvor jeg er i verdens vrimmel,
la meg ferdes som din sønn.
La meg leve deg til ære,
hedre Norge, far og mor,
andre folk til nytte være,
lyde speiderlovens ord.

Flaggsangen

T: Anna Meyer. M: Otto Udd-Johansen.

Fold deg ut, vårt frihetsmerke, fagre norske flagg.
Under deg vi vokser sterke frem til frihetsdag.
Under deg på fredens bane vil vi stevne frem.
Under deg vår hedersfane, slå for frihet, hjem.

Fold deg sammen under sangen, fagre norske flagg.
Hjelp oss at vi under gangen blir et virksomt lag.
Signe du oss i vårt yrke, viljen bli som stål,
der kan gi oss kraft og styrke til å nå vårt mål.

"Hvem kan segla foruten vind"

Folkeviser fra Åland

Vem kan segla förutan vind
Vem kan ro utan åror
Vem kan skiljas från vännen sin
Utan att fälla tårar

Jag kan segla förutan vind
Jag kan ro utan åror
Men ej skiljas från vännen min
Utan att fälla tårar

Vassråfela va' tå tre

Lillebjørn Nilsen/Folketone

Vassråfela va tå tre.
Djupt i Ljosna sakk bo ned.
I ei bråto fanns ho att.
Sia læt ho dag og natt.

Sudi dudi dudi dudi då.
Sudi dudi dudi då.

Brahms vuggevis

Første vers er et folkedikt, andre vers av Georg Scherer/Johannes Brahms

Nå i ro slumre inn,
lille hjertevenn' min.
Når du legger deg ned,
vil til drømmenes sted
dine tanker fly hen
til du vekkes igjen,
dine tanker fly hen,
til du vekkes igjen.

Visst en engel du ser,
når i drømme du ler,
som i lysende prakt
ved din seng står på vakt,
og med kyss på din munn
vugger ømt deg i blund.
og med kyss på din munn
vugger ømt deg i blund.

Byssan lull

Evert Taube/Svenks folketone

/: Byssan lull, koka kittelen full,
där kommer tre vandringsmän på vegen, :/
den ene ack, så halt,
den andre, o, så blind,
den tredje säger alls ingen ting.

/: Byssan lull, koka kittelen full,
på himmelen vandra tre stjärnor, :/
den ena är så vit,
den andra är så röd,
den tredje är månen den gula.

/: Byssan lull, koka kittelen full,
där blåser tre vindar på haven, :/
på stora ocean,
på lilla Skagerak
och långt opp i Bottniska viken.

/: Byssan lull, koka kittelen full,
där seglar tre skutor på vågen, :/
den första är en bark,
den andra är en brigg,
den tredje har så trasiga segel.

/: Byssan lull, koka kittelen full,
sjökistan har trenne figurer, :/
den första är vå tro,
den andra är vårt hopp,
den tredje är kärleken, den röda.

Vinden rider høyt på sky (Noen kommer, noen går)

Jens Gundersen tekst og melodi - skrevet til en døende venninne

Vinden rider høyt på sky
over hav og land og by
Stormen raser tung og hvit
Sorg og død kom ikke hit!

ref: Noen kommer, noen går.
Noen dør i livets vår.
Stjerner lyser hvite

Kanskje at du engang får,
myrtekransen i ditt hår.
Kanskje etter dagens dåd,
får ditt hår en sølvertråd.
Ref.

Hvor du tramper sti og vei
følger mange etter deg.
Sørg for at det alltid gror
blomster i ditt plogjernspor.
Ref.

Livet vever på sin vev
hva du gjorde, tenkte, skrev.
Alle ting i veven står.
Livets skyttel går og går.
Ref.

So, ro Lillemann (Klatremus Lillemanns vuggevis)

Torbjørn Egner/Christian Hauger

So ro, Lillemann
nå er dagen over.
Alle mus i alle land
ligger nå og sover.

So og ro og tipp på tå,
sov min vesle pode.
Reven sover også nå
med halen under hodet.

Om kvelden

Margrethe Munthe/Jacob Gerhard Meidel («Deilig er den himmel blå»)

Kjære Gud jeg har det godt!
Takk for alt som jeg har fått!
Du er snill, du holder av meg,
kjære Gud, gå aldri fra meg!
Pass på liten og på stor!
Gud bevare far og mor!

Kvelden lister seg på tå
Inger Hagerup/Finn Kalvik

Kvelden lister seg på tå
Over kløverengen
Himlen har tatt stjerner på
Alle barn skal sove nå
Sove søtt i sengen

Melk og brød fra krus og fat
Er så gode venner
Med en liten trett krabat
Som skal spise aftensmat
Med små melketenner

Og to røde lette sko
Setter vi på matten
Er så slitne begge to
Men nå skal de stå i ro
Hele hele natten

Natten kommer svart og stor
Alle ting blir borte
Seil i mørke lille jord
Med en liten gutt ombord
I sin lille skjorte

Om kvelden når det mørkner
Arnulf Øverland/Trad.

Om kvelden når det mørkner og alle går til ro
da stenger jeg for stall og for låve.
Og spurvene de netter seg i hvert sitt lille bo.
da går vel også du til din kove.
Men siden vet jeg ikke at få tiden til å gå,
for i de lange netter da lenges jeg så.
Da har jeg ikke sinne til at sove.

Nu står du foran speilet og kjemmer ditt hår
så sort og så alvorlig er ditt øye.
Da banker vel ditt hjerte, men hvorfor det slår
det vet du ennå ikke så nøye.
For ennå har vel ingen fått komme deg nær.
Men over stolen henger dine fattige klær,
ditt skjørt og dine strømper og din trøye.

Det mørkner over veien og høsten stunder til,
og tåken den tetner over enge.
På stierne i skogen har manganen en gått vill,
og stjernene de stiger så strenge.
Men kan du ikke komme i aften lille venn,
så send et bud og si meg når kommer du igjen.
Jeg har ikke sett deg på så lenge.

Det begynner å bli et liv

Ole Paus

Hvem kommer til meg når andre går bort,
hvem blir igjen?

Hvem våger å se bak alt jeg har gjort,
og likevel kalle seg venn?

Hvem orker å se meg som den jeg er,
og elske meg som en sønn?

Det begynner å bli et liv dette her, det begynner å ligne en bønn.

Hva er løgn, hva er sant?

Hvem kan gi svar?

Jeg ble en tyv, jeg tok det jeg fant,
og gikk før de så hvem jeg var.

Jeg glemte det jeg stjal, i hjertets dypeste brønn.

Det begynner å bli et liv dette her, det begynner å ligne en bønn.

Hvem venter på meg, hvem viser vei,

Hvem skal gjøre meg hel?

Alt jeg flyktet fra gjensøker meg,
som en hjemlengsel i min sjel.

Jeg ser hver tåre, hvert blikk, hvert smil, hver latter, hvert rop, hvert stønn.

Det begynner å bli et liv dette her, det begynner å ligne en bønn.

Hvem vil ta meg inn til seg, når alt blir kaldt,

hvem vil si: du er av meg – jeg elsker din sjel gjennom alt.

Hvem orker å se meg som den jeg er,
og elske meg som en sønn?

Det begynner å bli et liv dette her, det begynner å ligne en bønn.

Har du fyr

Ola Bremnes

Ytterst i verden
Ytterst i vest
Kan hende du seile di skute
Kan hende du seile tilfeldig som gjest
Kan hende du går der i rute
Uansett treng du et punkt som e fast
Der du frakte din skjøre last
Det e nok at det står der å brenn
En trofast gammel venn

Har du fyr?
Har du lykter langs din vei?
Har du fyr?
Et signal om riktig lei.
Ei lampe som gløder i mørket
Og loser deg ut og frem.
Som tar deg bort og hjemmefra
Men også tar deg hjem.

Vår Herre han sa det da jorda vart te
“La det bli lys,”
Og det ble det.
Så satte han sol og måne og stjerner
Opp sånn at vi kunne se det.
Men de som har glemt det i skapningens gry
Og alle de som er dømt til å fly
På havet i vær og vind
Når skodde og mørket sett inn.

Har du fyr?
Har du lykter langs din vei?
Har du fyr?
Et signal om riktig lei.
Ei lampe som gløder i mørket
Og loser deg ut og frem.
Som tar deg bort og hjemmefra
Men også tar deg hjem.

Puss, puss så får du en suss

Trond Viggo Torgersen

Leses:

Alle som har vært barn
Lengter tilbake til den perfekte sommerdagen
En sånn dag da du var akkurat passe stor og sterk
Og akkurat passe trøtt
Etter å ha badet dagens siste bad
En sånn dag da solen nesten ikke ville slippe taket i den blanke sjøen
Men måtte male den oransje og siden mørk rød med fiolette skygger
I de små bølgene etter en tresnekke
En sånn dag da lyden av spredde måkeskrik fulgte deg inn gjennom døra
Og ble borte i det våte håndkleet som mor tørket håret ditt med
En sånn dag med aftens ved kjøkkenbordet der brødsnivene smakte himmelsk
Uansett pålegg
Og blandet seg med smaken av kald melk
Og varmt saltvann som plutselig rant ut av nesa

Omkved – to ganger:

Puss, puss, så får du en suss
Puss, så får du en suss
Hver eneste tann med børste og vann
Puss, så får du en suss

Leses:

Alle som har vært barn lengter tilbake til avslutningen på en perfekt sommerkveld
En sånn kveld da det eneste som var bedre enn å være naken
Var å trekke på seg en nyvasket pysj
Mens man kjente hvor glatte tenner kan være
En sånn dag da gåsehuden la seg først når dyna ble brettet rundt bena av far
Som la fra seg Donald etter å ha lest absolutt alle sidene
En sånn kveld da de snilleste menneskene i verden ga deg godnattklem
Og smilte som om du var den viktigste personen på jorden
Og så, så ble alt mykt og glatt og akkurat passe på alle måter
En sånn kveld som smiler til deg selv når du er stor og vet at det ikke er deg
Men en annen lykkelig barndom du lukker soveromsdøren til

Omkved – to ganger:

Puss, puss, så får du en suss
Puss, så får du en suss
Hver eneste tann med børste og vann
Puss, så får du en suss

Guttær

Henning Kvitnes

Jeg er bare en pilgrim på denne veien, guttær
Jeg er bare en pilgrim på denne veien, guttær
Jeg er bare en pilgrim på denne veien, guttær
Og den har aldri vært mitt hjem

For denne veien har vært full av høl og humper, guttær
Veien har vært full av høl og humper, guttær
Veien har vært full av høl og humper, guttær
Men troen var en trofast følgesvenn

Så kan vi møtes rundt bålet om kvelden
Og dele sanger, varme ord og eventyr

Jeg er bare en pilgrim på denne veien, guttær
Ja den har aldri vært mitt hjem

Så ikke gråt en tåre mer for meg, guttær
Ikke gråt en tåre mer for meg, guttær
Ikke gråt en tåre mer for meg, guttær
For litt lengre ned så får dere se

For jeg regner med jeg skal røre ved hans hånd, guttær
Jeg regner med jeg skal røre ved hans hånd, guttær
Ja jeg regner med jeg skal røre ved hans hånd, guttær
Og jeg legger inn et godt ord hvis jeg kan

Kan vi møtes rundt bålet om kvelden
Og dele sanger, varme ord og eventyr

Og jeg er bare en pilgrim på denne veien, guttær
Den har aldri vært mitt hjem

<Mellomspill>

Ja jeg er bare en pilgrim på denne veien, guttær
Jeg er bare en pilgrim på denne veien, guttær
Jeg er bare en pilgrim på denne veien, guttær
Og den har aldri vært mitt hjem

<Alle>

Ja jeg er bare en pilgrim på denne veien, guttær
Jeg er bare en pilgrim på denne veien, guttær
Jeg er bare en pilgrim på denne veien, guttær

<sakte> Og denne veien guttær
<tempo> og den har aldri vært mitt hjem
<sies> Guttær

Balladen om Herr Fredrik Åkare och den söta fröken Cecilia Lind

Svensk text och bearbetning: Cornelis Vreeswijk

Mel: Monday morning, traditionell folksång

Från Öckerö loge hörs dragspel och bas
och fullmånen lyser som var den av glas.
Där dansar Fredrik Åkare kind emot kind
med lilla fröken Cecilia Lind.

Hon dansar och blundar så nära intill,
hon följer i dansen precis vart han vill.
Han för och hon följer så lätt som en vind,
Men säg varför rodnar Cecilia Lind?

Säg var det för det Fredrik Åkare sa:
Du doftar så gott och du dansar så bra.
Din midja är smal och barmen är trind.
Vad du är vacker, Cecilia Lind.

Men dansen tog slut och vart skulle dom gå?
Dom bodde så nära varandra ändå.
Till slut kom dom fram till Cecilias grind.
Nu vill jag bli kysst, sa Cecilia Lind.

Vet hut, Fredrik Åkare, skäms gamla karln!
Cecilia Lind är ju bara ett barn.
Ren som en blomma, skygg som en hind.
Jag fyller snart sjutton, sa Cecilia Lind.

Och stjärnorna vandra och timmarna fly
och Fredrik är gammal men månen är ny.
Ja, Fredrik är gammal men kärlek är blind.
Åh, kyss mig igen, sa Cecilia Lind.

Amazing Grace

John Newton (1779)/mel: «New Britain» antakelig av J. P. Carrell og D. S. Clayton (1831)

Amazing grace! – how sweet the sound -
That saved a wretch like me!
I once was lost, but now am found,
Was blind, but now I see.

'Twas grace that taught my heart to fear,
And grace my fears relieved;
How precious did that grace appear,
The hour I first believed!

Through many dangers, toils and snares,
I have already come;
'Twas grace has brought me safe thus far,
And grace will lead me home.

The Lord has promised good to me,
His word my hope secures;
He will my shield and portion be,
As long as life endures.

Yes, when this flesh and heart shall fail,
And mortal life shall cease;
I shall possess, within the veil,
A life of joy and peace.

The earth shall soon dissolve like snow,
The sun forbear to shine;
But God, who call'd me here below,
Will be forever mine.

When we've been there ten thousand years
Bright shining as the sun,
We've no less days to sing God's praise
Than when we've first begun.

Andre «sjøsanger»
En sang om en sjømann
Lillebjørn Nilsen

Kor hele tiden:

*Tjo og hei åhå
åhå, åhå og heisann!*

Solo, oppå koret:

Dette er en sang om en sjømann.
om en sjømann. om en sjømann
Dette er en sang om en sjømann
ifra Sandefjord!

Ja. der ble han født første juni,
første juni. første juni.
ja. der ble han født første juni
attentrettito!

Og han reiste helt til Australia,
til Australia. til Australia.
og han reiste helt til Australia
og han hette Tor!

Siden kom han hjem hit til Norge,
hit til Norge, hit til Norge.
siden kom han hjem hit til Norge,
- til sin gamle mor!

Dette var en sang om en sjømann,
om en sjømann. om en sjømann,
dette var en sang om en sjømann
ifra Sandefjord!

South Australia

Tradisjonell shanty

In South Australia I was born
heave away, haul away
In South Australia round Cape Horn
We're bound for South Australia

Haul away you rolling kings
heave away, haul away
All the way you'll hear me sing
We're bound for South Australia

As I walked out one morning fair
'Twas there I met Miss Nancy Blair

I shook her up and I shook her down
I shook her round and round the town

I run her all night and I run her all day
And I run her until we sailed away

There ain't but one thing grieves me mind
To leave Miss Nancy Blair behind

And as we wallop around Cape Horn
You'll wish to God you'd never been born

In South Australia my native land
Full of rocks and thieves and fleas and sand

I wish I was on Australia's strand
With a bottle of whiskey in my hand

Den norske sjømann

Arne Svendsen, første del av 1900-tallet

Jeg fødtes uti Nordsjøen
en stormfull vinternatt, mens stormen skreik i vantene
og far min sto ved ratt

*Ref. Det var i brenning og vær,
det knakk i taljer og vær;*

Den norske sjømann er et gjennombarket folkeferd

Jeg vokste opp, ble vakrere
enn selve Don Juan,
og måtte søke polti hjelp
mot jentene i land

*Ref. Det var i brenning og vær,
de lå og bad på sine knær;*

Om at de alle kunne få bli min hjertens kjær

Å jentene i Kina
er gule som safran
de kom at de fikk gulsott
av misunnelse den da`n

*Ref. Stakk av i brenning og vær,
ned til de svaiende trær;*

*Hvor Hawaii`s skjønne døtre
går og sprader uten klær*

Jeg gjorde hodet kruset
på de sorte lolaloer,
på Grønland fikk jeg skylda
for de hvite eskimoer

*Ref. Stakk av i brenning og vær,
helt ned til Tyrkia og der;*

*Ble harlem, sultan, redd,
og rekvirerte militær*

Å jentene i Japan
har øya helt på snei,
slik blei dem gitt fordi
dem stod og blingsa etter meg

*Ref. Da jeg i brenning og vær
stakk utfra havnemoloen der,
med kursen ned til*

Spaniens kastanjebrune trær.

Dit kom det førti nonner
om bord og henta meg,
dom ville preike for å få
meg inn på dydens vei

*Ref. Det var i brenning og vær,
jeg måtte gråte litt med hver;*

*Og når jeg dro fra Spanien
var det ingen nonner mer*

Ja, rundt på verdens strender
kan fortelles mye og mangt
fra jomfruland til Barcelona
er det ikke langt
*Ref. Heihå for brenning og vær
på alle holmer og skjær,
står jentene og gråter
over en de hadde kjær*

Ja rundt på verdens strender
gråter jenter overalt
så nå har jeg fått skylda
for at havet er så salt
*Ref. Heihå for brenning og vær
På alle holmer og skjær
den norske sjømann er
et gjennombarket folkeferd!*

Henry Martin

Skotsk tradisjonell

There were three brothers in merry Scotland,
In Scotland there were brothers three
And they did cast lots which of them should go, should go, should go,
And turn robber all on the salt sea.

The lot it first fell upon Henry Martin,
The youngest of all of the three
That he should turn robber all on the salt sea, the salt sea, the salt sea,
For to maintain his two brothers and he.

They had not been sailing but a long winter's night
And part of a short winter's day,
When he aspid a stout lofty ship, lofty ship, lofty ship
Come a-bibbing down on them straightway.

"Hello, hello," cried Henry Martin,
"What makes you sail so nigh?"
"I'm a rich merchant ship bound for fair London Town, London Town, London Town
And if you please, we shall quickly pass by."

"Oh no, oh no," cried Henry Martin,
"This thing it never could be.
For I have turned robber all on the salt sea, salt sea, the salt sea
For to maintain my two brothers and me."

"Come lower your topsail and brail up your mizzen,
Bring your ship under my lee,
Or I will give to you a full cannon ball, cannon ball, cannon ball
And all your bodies drown in the salt sea."

"Oh no, we won't lower our lofty topsail,
Nor bring our ship under your lee,
And you'll not take from us our rich merchant goods, merchant goods, merchant goods
No, nor point our bold guns to the sea."

And broadside, and broadside, and at it they went,
For fully two hours or three,
Till Henry Martin gave to them the death shot, the death shot, the death shot
And straight to the bottom went she.

Bad news, bad news, to old England came,
Bad news to fair London Town,
There's been a rich vessel and she's cast away, cast away, cast away
And all of her merry men drowned.

<da capo>

There were three brothers in merry Scotland,
In Scotland there were brothers three
And they did cast lots which of them should go, should go, should go,
And turn robber all on the salt sea.

Johnny, leave her**(avskjedssjanti – sunget ved avmønstring)**

Oh, the times was hard, and the wages low

Leave her, Johnny, leave her

But now once more ashore we`ll go

And it`s time for us to leave her

Ref:

Leave her, Johnny, leave her

Ooh! Leave her, Johnny, leave her

*For the voyage is done and the winds don`t
blow*

And it`s time for us to leave her

Oh, I thought I heard the old man say

Tomorrow you will get your pay

The work was hard and the voyage was long

The sea was high and the gales was strong

The wind was foul and the sea ran high

She shipped it green and none went by

The grub was bad and the wages low

But now once more ashore we`ll go

Oh, sing that we boys will never be

In a hungry bitch the likes o` she

The rats have left and we the crew

It`s time by damned that we went to.

Norsk versjon

Snart seiler vi for siste gang

Leave her, Johnny, leave her

Og derfor lyder høyt vår sang;

And it`s time for us to leave her

Ref:

Leave her, Johnny, leave her

Ooh! Leave her, Johnny, leave her

*For the voyage is done and the winds
don`t blow*

And it`s time for us to leave her

Snart Marstein vi i sikte har

Og Norges land det ligger klar

Og så vi stryker fjorden inn

For fulle seil og sydlig vind

Og når vi først av Kvarven er tvers

Vi skimtar reisens mål fra mers.

Snart over skoddens dis vi ser

Vår Bergen by vi har så kjær.

En voksen dram til hver en mann

før han som sjømann går i land.